

bo bjelvehammar

vinden i träden

vinden i träden

genom solporten
de gröna fläckarna på stenarna
kajors liv i svartgrått

en äldre dam på en bänk
säger först ingenting
men jag avläser glöm mig inte
sedan
i det lövtunna talet
i det blåsvullna åderverket
frågar hon
vad vill vinden säga i träden?
jag ser tyst på henne
och
tar hennes hand

längtan i rum

det finns tecken
på förändring
två myror inspekterar de kommande stigarnas trafik
mot en nymålade himmel
håller gråsparvarna morgonmöte
tjattret bekymrar inte snödropparnas vemodsklockor
hasselns nakna hängen
syr vår mot sommar
bäckar av sol
ringlar mot gårdshuset
jaget famlar på tröskeln

det var en dag när jag letade
efter skiftnyckeln

jag vill inte skriva
om kriget

det blåste hårt
den dagen du försvann

den blå fågeln rasade samman
det kom grus på min utesmörgås

låter dörren stå halvöppen
så det går lätt
när du kommer tillbaka

en söndag

en nötväcka gömmer
hasselnötter under mossan
tistelfjärilar surrar i lavendelraden
en bunke med nygurkor
nya jordgubbsplantor

kapten rödskägg kliar sig
Lovisa dansar som en blåklocka

rivna morötter med vitlök
färskpressad apelsin
så kommer hon i den vita sommarklänningen med rött
bredskärp
hon bär på katten Love

fönstren stängs

landskap i vitt
svartfåglars skuggor
klockkläppens stälkropp
silverblå isbädd
pärlgrå stenhuvud
mörkret faller
jag blir en silhuett

bild från Barcelona

de gröna fåglarna
samtalar varje dag
bredvid katedralen
ihärdigt och tydligt
inte om Sanctus och mannen från Murcia
bara om de bästa sittplatserna
i pinjernas kronor
i palmernas korgar
mot kvällen berör de i förbigående
tornen
lyftkranarna
japanerna
resterna av donuts
hökens dykbesök
de känner väl
att de tillhör
den heliga familjen

bakom stenen

en ovanligt luden humla
har vaknat fel
den brummar och far
som flygplanet i tomtens verkstad
surrar så uppgivet
i förvirringens tält
jag öppnar alla portar mot syrenblom
talar om sommarens goda avsikter
humlan blir lugn
flyger mera med plan

alla dessa nätter

det blir ett tvång
att öppna dörrar mot skogen
mot stora skuggor och ljus
att varje dag gå samma väg
mot den lilla gröna stenen
som alltid sover
när morgonen kommer blir allt klarare
löven bränns borta vid vägen
mannen kommer i hud och trasor
en häger vid vatten
en liten flock tranor mot himmel
själv vaggas jag in i rummet
med en ny dag

en ny dag

en lövhög i skiftande bruna färger
ligger hitbläst från natten
hägerstenen är tvättad av nattregn
det står och väger vid dagens början
en varm och gul dag
mot
en blydag med stålhättor
det börjar med en vanlig genomgång i labbet
med
en hönshjärna i burk
två röda duvfötter
efter det
ger sig det andra
av sig själv
det blir som det blir
och
så blir det kväll

vinden böjer och böljar

bakom murar

skumkammar

vågkammar

vågberg med det vita som lägger sig i täta strimmor

segelduken blöder

längtar

efter små krusningar som fiskarnas fjäll

rörelser utan skum där segelstället kan vila

segelmakarens garn bestod provet

bakom murar

halva nätbeståndet förlorades

men alla kom hem

i skydd av Guds murar

i lä av äggets murar

livets goda murar

just före regnet

vindens vågor vagnar
veteåkerns vankelmodiga
växtrör

kajors kvällssånger
i natträdet
över de vilda blommorna,
på väg in i skogens katedral
tar jag din hand
håller den mot mitt hjärta

ett moln av starar lyfter,
vi ser bara varandra
och
solhästen som stegrar sig
en sista gång
denna dag

skogen skrattar inte åt någon

det går att tala med fåglarna
se insekter i skiffer
fjärilar i bärnsten

jag vill visa dig
lavskrikans ungar
du får dricka kärlek ur min hand

ting är tysta, men tiger aldrig
ditt hår rör sig i vinden
du ler

jag smeker din kind
mitt finger rör dina läppar

det hörs en speldosa
vid bäcken
en kungsfiskare

vi finns bara för varandra

tidig vår i Barcelona

staden vaknar långsamt
ett dis hänger över hustaken
släntrar vidare
intill balkongers smide
burspräks svullnader
kvar står svarta vinterträd
bredvid fläckar av vår
klungor av mimosagula huvuden
keramikblå nakna hängen

de första bladen faller

hösten andas
på hasselbusken
med sina gulröda cirkusläppar
nägra andetag

hösten drar blicken
inom sig
sluter sin mun

utflykten till bergen

går i det feta sommargräset

havsörnen vilar

går med mina vänner

längtan, väntan

jag blundar

öppnar ögonen

du står framför mig

jag skriver de fyra orden

direkt på din hud

jag vill tillhöra dig

det är en annan lördag

åskvärme

jag minns dig igen
den långa kyssen
de klibbiga kropparna
getingens anfall

jag bara ser allt igen
det stora

en svala bär hela himlen på sin rygg
en nymålade himmel

tillfälligt

i kväll lämnar jag dig
i min skymningsblå hatt
och
min dimkvällsgrå överrock

tillfälligt

du går alltid bredvid
som en katedral

det är en annan lördag

Signe sticker

klockan tickar

det regnar

björken går åt det gula

klafsfula

på den gungande mossen

hur är det i Kairo?

skickar frågan med näktergalen

som säger ja till att förmedla

jag tackar

ingen orsak säger Pandareos dotter

vi möts i Rom, på måndag

brunaktiga stänk

en stark ljusyta på vattnet
stora lövdrivor
går in i skuggans mjuka kärna
himmel utan gräns
bruna plogfårer med måsar
en åldring
ett barn
hand i hand

jag står bredvid jasminträdet
och väntar en förmiddag i juli

när du kommer
berättar jag om påfågeln's hemlighet
du vilar mot mig

nu ser vi tillsammans
skuggorna blomma
röda rosor
vita liljor
mot ett himmelsblått tak

på naturbädden blir vi ett